

for Bestyrelsen havde 1,000 Kr. Desuden fik de for hver Dag, de var samlede paa Kreditforeningens Vegne, 6 Kr. i Diæter. Efterhaanden som Kreditforeningen voksede og Arbejdet blev større og større, var det en alt for karrig Løn. Direktionens Medlemmer maatte nemlig, naar de skulde udføre deres Arbejde i Kreditforeningen, give Afkald paa deres private Livsstilling, og det blev da nødvendigt for Repræsentantskabet at søge at faa Lønforholdene ordnet paa en anden Maade end hidtil. Sagen var første Gang til Behandling paa en Generalforsamling i Søby i 1898, men der blev der angaaende Spørgsmaalet om en Revision af Bestyrelsens Lønningsmaade svaret, at vilde Bestyrelsen ikke fortsætte med Arbejdet, kunde den tage sit gode Tøj og gaa; der var nok af Husmænd, der kunde udføre den Gerning og var villige til at overtage Arbejdet. Det var et Ræsonnement, som Repræsentantskabet ikke kunde billige. Vi turde ikke sige til Bestyrelsen: I maa tage jeres gode Tøj og gaa, hvis I ikke finder, at kunne blive ved at arbejde for 500 Kr. plus 6 Kr. pr. Dag i den Tid, I er samlede. I saa Fald var vi kommet til et stort Interregnum, og det turde vi ikke tage Ansvaret for. I et saa stort Pengeinstitut vilde et saa stort Interregnum kunne faa uberegnelige Følger. Vi ved jo, at indenfor Finansverdenen tages der med haard Haand paa saadant. Kapitalismen ude i Verden vilde da sikkert have sagt: Det er en uforvarlig Maade, Interesserne varetages paa indenfor denne Kreditforening, naar de lader Bestyrelsen gaa og lader nye Mænd træde til, der er fuldstændig uforstaaende overfor Ledelsen af saadant et stort Pengeinstitut. I 1907—08 blev Laansøernes Antal overvældende stort, og Interessenterne forlangte Gang efter Gang paa Generalforsamlingen, at der skulde bevilges Laan Aaret rundt. Repræsentantskabet fandt ogsaa, at det var i Kreditforeningens og navnlig i Laansøernes Interesse, at der bevilgedes Laan Aaret rundt. Men samtidig rejstes saa Spørgsmaalet: Hvorledes skal vi faa Bestyrelsens Lønningsforhold ordnet paa en forsvarlig Maade, saa at den kan være tjent med at sidde paa Kontoret Aaret rundt. Der blev i de Aaringer bevilget op til en 4,000 Laan halvaarlig, og Bestyrelsen maatte derfor sidde paa Kontoret det meste af Tiden, men derfor oppebar de tre Direktionsmedlemmer kun en Løn af 1,000 Kr. om Aaret plus 6 Kr. om Dagen, naar de var samlede, medens Forman-

den havde 1,500 Kr. Vi sagde saa til Bestyrelsen: Nu betragter vi Bestyrelsen som samlet hele Aaret rundt, og i Henhold til Statutterne, hvorefter Repræsentantskabet skal varetage Foreningens Interesser, har dette en Bemyndigelse til at tage en saadan Beslutning, der naturligvis, som nævnt af det ærede Medlem, senere skulde bringes i Overensstemmelse med en Generalforsamlingsbeslutning.

Nu er der blevet anket over, at der er gaaet en længere Periode, siden dette skete, nemlig i 1909. Der er dog blevet nedsat et Udvalg til at tage Bestemmelse om Forslag til en forandret Lønningsmaade af Bestyrelsen, og da dette Udvalg var færdigt med sine Overvejelser, blev Sagen sat paa Dagsordenen for Generalforsamlingen i afvigte September Maaned. Men saa er der, som sagt, blevet en Del Mudder paa Grund af denne Kontorist, der mente, at han kunde opnaa en Stilling som Repræsentant i Aalborg Amt, hvad han dog ikke opnaaede, idet han kun fik 67 af Interessenternes Stemmer, medens den tidligere mangeaarige Repræsentant fik over 600. Men Lønningsspørgsmaalet blev nu af Oppositionen blandet sammen med Spørgsmaalet om denne Kontorist. Man sagde: Lad os udsætte det hele. Alt kan blive godt, naar Bestyrelsen vil genantage denne Kontorist i Foreningens Tjeneste. Man nægtede at godkende Lønningen til Bestyrelsen, saa at den kunde varetage Foreningens Interesser, og forlangte, at Bestyrelsen skulde tage Opsigelsen til den vedkommende Kontorist tilbage. Som nævnt er dette Spørgsmaal angaaende Bestyrelsens Lønning det eneste, der er blevet tilbage af de „Ulovligheder“, som den vedkommende Kontorist talte om, og det har der været arbejdet paa at faa rettet. Men det har været vanskeligt, fordi Interessenterne ikke vilde godkende, at Bestyrelsen indenfor Husmandskreditforeningen skulde have en Løn i Lighed med andre Kreditforeningers Bestyrelser. Forslaget gik ud paa, at der nu skulde gives de 3 af Bestyrelsens Medlemmer 4,000 Kr. om Aaret, medens de saa ingen Diæter skulde oppebære, og jeg maa sige, at en saadan Lønning kunde jo i høj Grad betegnes som en Husmandslønning, idet den ikke i mindste Maade staar i Forhold til de Lønninger, som gives Direktionens Medlemmer i de øvrige Kreditforeninger, der kommer vi op til ganske andre Tal. Derfor vil jeg tilbagevise den Insinuation, som er fremsat af det ærede Medlem for Bogense-Kredsen